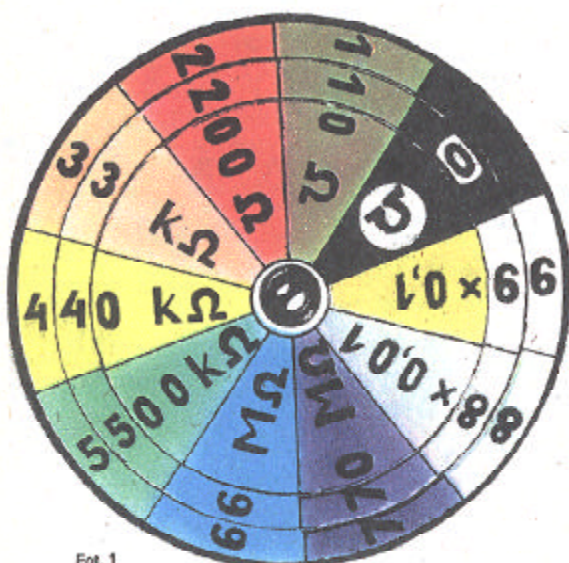

TABELE kodów oporników

We współczesnych urządzeniach radiowych przeważnie stosowane są oporniki, których wartości zakodowane są barwami. Podajemy Czytelnikom dwie łatwe do wykonania tabele, za pomocą których prędko i bez trudu wartości te można odczytać.

Tabela I to trzy tarcze (fot. 1) podzielone na 10 równych części z naniesionymi wartościami liczbowymi i jednostkami oporowymi, odpowiednio pokolorowane, osadzone obrotowo na wspólnej osi z podklejną na odwrocie instrukcją użycia (fot. 2).

Fot. 1

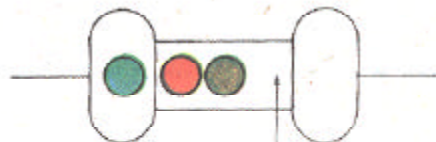
Fot. 2

TABELA
do odczytywania wartości
opornów za pomocą barw.

Centroid odjednostkowo biermy liczącymi od lewej i odczytujemy oporność.

Barwy należy odczytywać od lewej do prawej strony oporu. Należy, podobnie sposób trzymania oporu.

Oporność z tabeli odczytuje się w kierunku: **obwód-prąd.**

TOLERANCJA:	
	wartość nominalna - 20%
	barwa srebrna - 10%
	barwa szara - 5%

0	0	0 Ω	2%
1	1	0 Ω	4%
2	2	00 Ω	R
3	3	k Ω	E
4	4	0k Ω	L
5	5	00k Ω	O
6	6	M Ω	T
7	7	0M Ω	20%
8	8	0,01	10%
9	9	0,1	5%

Fot. 3

ZESTAWIENIE BARW

0-0-0	= czarny
1-1-0 Ω	= brązowy
2-2-00 Ω	= czerwony
3-3-k Ω	= pomarańczowy
4-4-0 k Ω	= żółty
5-5-00 k Ω	= zielony
6-6-M Ω	= niebieski
7-7-0 M Ω	= fioletowy
8-8	= szary
9-9	= biały
0,01	= srebrny
0,1	= złoty
Tolerancja 20%	= bez barwy
Tolerancja 10%	= srebrny
Tolerancja 5%	= złoty

Tabela II to cztery paski (fot. 3) sklejone w pierścieniu, nawleczone na plastikowe opakowanie np. po tabletkach leczniczych. Opakowanie po tabletkach należy odpowiednio skrócić odcinając dno. Dobrane korki zabezpieczą pierścienie przed zsuwaniem się z rurki. Opakowanie służyć będzie jednocześnie do przechowywania oporników. Po zestawieniu, w którymkolwiek miejscu tabel odpowiednich barw, odczytujemy wartość opornika oraz jego tolerancję wykonania.

Tabele najlepiej wykonać metodą luksografii na błyszczącym papierze światłoczułym i pokolorować je barwnikami anilinowymi. Barwy srebrną i złotą naniesiemy srebroem i złotem. Najpierw przerysujemy tabelę I (tak jak ją przedstawia fotografia) tuszem na kalce technicznej w odpowiedniej dla nas skali. Kalkę przyłożymy do papieru światłoczułego (cienkiego) przyciśniemy szybką i naświetlimy. Otrzymamy negatyw, który potem skopiujemy jeszcze trzykrotnie. Z każdej z trzech odbitek wycniemy jedno z kół. Wycięte koła połączymy „oczkiem szwaskim” po pokolorowaniu.

Tabela II wymaga tylko jednej kopii.

Błyszczący papier fotograficzny nie brudzi się, a liczby i barwy nie będą się ścierać.

Stanisław Kuczkowski